

sontakster, nemlig de private Baners. De have nemlig i Stedet for, at vi nu skulle have 4,3 for 2den Klasse, en gennemsnitlig Takst for 2den Klasse af 4,77, altsaa lidt over $4\frac{3}{4}$. Og medens vi for Statsbanernes Vedkommende skulle nøjes med 2,5 Øre, have de private Baner gennemgaaende en Grundtakst for 3die Klasse af 3,19, altsaa omtrent $3\frac{1}{5}$ Øre.

Med Hensyn til de Klager, der have lydt over Forhøjelserne af Priserne paa Abonnementskort, da kan jeg for saa vidt være enig med de Herrer Klagere, som jeg ogsaa nok tror, at man nu navnlig ved Landstingets Vedtagelse er kommen maaske lidt rigelig højt op med de Kort, som angaa Abonnement mellem alle Landets Stationer, altsaa 14-Dages- og Maanedskort, Kort for flere Maaneder eller Aarskort imellem alle Landets Stationer. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at den Forhøjelse vil bevirke, at den Slags Benyttelse af Banerne vil svinde ganske stærkt. Og det kan ogsaa gerne være, det er i alt Fald ikke helt udelukket, at det Forslag, der er stillet med Hensyn til Forhøjelse af Prisen paa Kort mellem bestemte Stationer, kan bevirke nogen Nedgang i Benyttelsen. Jeg tror imidlertid ikke, det bliver stort, thi de Herrer maa erindre, at det ser nok stort ud, at den nuværende Pris skal forhøjes med 35 pCt. Men det betyder i Virkeligheden slet ingen Ting, naar man ved, at den nuværende Takst betyder en Rabat af 75 pCt. paa vore urimelig lave Takster for Aarskort til 3. Klasse mellem to bestemte Stationer. Et saadant Kort koster altsaa kun $\frac{1}{4}$ af, hvad det vilde koste, naar de almindelige Persontakster skulde fyldestgøres, eller med andre Ord, naar man forhøjer disse Korts Betaling med 35 pCt. af den hidtil gældende Takst, betyder det det samme som at sætte Rabatten fra 75 pCt. ned til $66\frac{1}{4}$ pCt. Der vil altsaa alligevel ved de ny Takstbestemmelser gives den betydelige Rabat af $66\frac{1}{4}$ pCt. paa disse Kort, og det forekommer mig: upaaklageligt. Jeg synes derfor ikke, der er Grund til at sige, at man mishandler det trafikerende Publikum, naar man for det første beholder de meget lave Grundtakster, vi have, og saa endda giver en Rabat paa 66 pCt. paa dem.

Som sagt, naar jeg undtager den efter mit Skøn for lave Grundtakst, har jeg i øvrigt ikke noget at indvende mod det foreliggende Forslag. Det er jo i alt væsentligt i Overensstemmelse med de Principper, som Jernbanekommissionen i sin Tid har foreslaaet, og som dette Ting i

alt væsentligt gav sin Sanktion ved Behandlingen i Fjor. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, om det ikke endnu i den ellefte Time var hensigtsmæssigt at forsøge gennemført en Forhøjelse med en Tiendedel Øre paa Persontaksterne for henholdsvis 2den og 3die Klasse ud over det, som Landstinget har vedtaget. Jeg tror, det er ganske urimeligt at bortkaste den Forhøjelse i Overskuddet, som denne Tiendedel Øre vilde give, og bortkaste den med en Motivering, som navnlig er bleven gjort gældende fra deres Side, der mene, at Nærtrafikken maa for alting ikke forulempes, for alting ikke fordyres. Den Betragtning kan jo fra det trafikerende Publikums Side siges at være ganske forstaaelig. Men fra Statsbanernes Side er den ganske uforstaaelig; thi Statsbanerne have og kunne ikke andet end have Tab paa al den Nærtrafik, der ikke er saa stor, at den kan besørges paa økonomisk Maade med Særtog. Alle de Steder i Landet, hvor Nærtrafikken skal ekspederes med de øvrige almindelige Tog, er den kun til Tab. Der er derfor ikke fra Statsbanernes Side nogen som helst fornuftig Grund til at være saa uhyre varsom med at røre ved Nærtrafikken, fordi den i Virkeligheden er en Klods om Benet paa al Jernbanedrift, naar man, som sagt, undtager saadanne Strækninger, hvor Trafikken er stor nok til, at der kan etableres en særlig Toggang.

Det er nævnt fra en enkelt Side, at man maaske ogsaa var kommen lidt vel højt op med Forøgelsen paa de lange Afstande. Det er jeg mere tilbøjelig til at tro. Jeg tror, at man der bør være varsom for ikke at aabne en for stærk Anledning til at give Konkurrenten, nemlig Dampskibsfarten, for megen Vind i Sejlene paa Statsbanernes Bekostning. Det er meget muligt, at den Forøgelse af Mindstebetalingen paa de længste Afstande, som foreslaas her, snarest er bleven lidt for stor. Jeg er tilbøjelig til at tro det; men i det hele og store maa man vel akvie-scere ved Forslaget, som det foreligger, da det neppe kan nytte at komme frem med Ændringsforslag, og der er kun, som jeg siger, et enkelt Punkt, hvor jeg kunde være fristet til at gøre det. Men jeg maa vel renoncere.

Philipsen: Der har over denne Forhandling hersket en mild elegisk Stemning. Modsætningerne, som ved andre Lovforslag fra de forskellige Partier have brudt sig stærk mod hinanden, ere ved